

Vil Roms Pave kunne vove sig mod den mægtige Islam, hvis Islams stat, Khilafah Rashidah, var etableret?

Den kolonialistiske *kufr*-vesten bliver ved med at sprøjte sin gift af had mod Islam og muslimerne. I går vanhelligede USA den bærede Qur'an. Derefter anførte nogle danske aviser bølgen af krænkelse af Allahs Sendebud (saaws), med velsignelse fra andre europæiske aviser og lande. I dag står Roms pave bag en opdigtet løgn mod Islam, og bagvaskelse mod Islams spydspids.

Og ligesom USA i går sagde, at de Koranskrifter, som blev revet i stykker og trampet på, ikke var ment som vanhelligelsen af den bærede Qur'an, og ligesom Europa derefter sagde, at krænkelsen af Sendebudet (saaws) er ytringsfrihed, så sagde Roms pave i dag at der intet galt er i den løgn, som han opdigtede, og at sagen ligger i muslimernes forståelse, som ikke opfattede hvad Roms pave, lederen af den kristne Katolske Kirke, sagde!

I dette kommuniké ønsker vi ikke at fremsætte beviserne på Islams sandhed og løgnet fra Roms pave. Dette er fordi hans udtalelse om at Islam ignorerer intellektets rolle, samt at *jihad*, Islams spydspids, er vold, blodighed og terror, er en udtalelse, der i sig selv er forfalden. At den islamiske *'aqida* (verdensanskuelse) bygger på den rationelle overbevisning er mere end velkendt. Og det samme er *jihad* i Islam; der får livet til at strømme i sjælene, og udstråler retfærdighed og lys over for uretfærdighed og mørke i verden. Alt dette er sanseligt og håndgribeligt i de lande, som Islam trådte ind i under de islamiske erobringer.

Men vi vil, i dette kommuniké, kun stille to spørgsmål, og rette to budskaber, samt lægge disse fire foran enhver med synssansen for således, at vedkommende indser forskellen mellem falskheden og sandheden, mellem løgnet og sandfærdigheden:

Det første spørgsmål er: Hvad fik befolkningerne i denne udstrakte islamiske verden til at blive muslimer, når vers fra den vise formaning bekendtgør at:

”Der er ingen tvang i tro” (OQM. Al-Baqarah 2: 256)

og når den bærede *hadith* erklærer:

«

»

”Den, der bekender sig til jødedommen eller kristendommen, må ikke tvinges til at forlade den”? Derudover hvad er det, der fik de erobrede lande til at forlade deres religioner og holde fast ved erobrernes og *jihad*-føernes *deen* (Islam), gribe fast om den, bære den videre, udbrede den og forsvare den med meget mere end, hvad erobrerne selv ville gøre? I dag, når den kolonialistiske Vesten træder ind på et område, ser og hører vi at den anvender al sin magt og herredømme for at få folk til bekende sig til dens værdier og idéer, mens folk forbander den morgen og aften indtil den ophører, og uden at de koloniserede lande ændrer deres religion?!

Er svaret ikke at årsagen til, at de erobrede lande bar Islam og værnede om den ligesom erobrerne, er Islams harmoni med menneskets natur og overensstemmelse med intellektet? Hertil føjer vi noget, der vil undre mange folk, hvilket er, at Muhammad al-Nasir, Marokkos guvernør under den Abbasidiske Khilafah i 1213 e.Kr. afviste et tilbud fra Storbritanniens konge, John Lackland, om at hans kongerige og han selv ville indtræde Islam. Marokkos guvernør afviste dette tilbud fordi han fornemmede at Storbritanniens konge tilbød at indtræde Islam grundet sin beundring af den islamiske stats glørværdighed, og ikke grundet en rationel overbevisning om Islam!

Det andet spørgsmål er: Ville Roms pave vove at fremsætte løgn mod Islam og dens *'aqida*, og bagvaskelse af *jihad*, Islams spydspids, hvis muslimernes **Khilafah** var etableret? Vi påminder Roms pave om Islam og dens glørværdighed i Islams første tidsalder og derefter. Vi påminder ham om (kaliffen) al-Mu'tasim og (den romerske by) Ammoriya, (kaliffen) al-Rashid og Romernes (kejser) Nikfur, (den muslimske hærleder) Salah al-Din og Richard, Suleiman al-Qanuni og Louis af Frankrig, Algeriets guvernør og USA's betaling af *jizya* (skat) til den islamiske stat i 1795 e.Kr., samt (kaliffen) Abdul-Hamid og Hertzfel, med Storbritannien bag sig, i 1901 e.Kr. Vi påminder ham, så han ved, at etik og sund fornuft – hvis de finder sted – afviser udnyttelsen af muslimernes svaghed for at sprede løgn og bagvaskelse af Islam, dens *'aqida*, kultur og spydspids.

Hvad de to budskaber angår, så er det første rettet til muslimerne, især dem, der blev bedraget af kaldet til den inter-religiøse dialog, som Roms pave taler for. Det står nu klart, hvad han mener med dette kald. Meningen er, at svække Islams værd i muslimernes hjerter og bagvaske deres *'aqida*. Meningen er ikke undersøgelse og granskning for at få kendskab til - og følge sandheden, samt at forkaste og holde sig fra falskheden. Dette er kaldet til den inter-religiøse dialog. Et kald imod Islam og dens folk gennem en lumsk og vildledende fremgangsmåde. Men trods deres rekruttering til dette kald og deres forberedelse hertil efter yderste formåen, vil de – med Allahs hjælp – aldrig opnå hvad de ønsker:

”Nej, Vi slynger sandheden mod falskbeden, så den knuser dens hoved, hvorfor den går til grunde. Men ve jer for, hvad I tilskriver”
(OQM. Al-Anbiya' 21: 18)

Det andet budskab er rettet til Roms pave og til enhver, der velsignede hans kald blandt Vestens politikere, samt enhver, der krænkede den mægtige Islam, som er afslutningen på de himmelske budskaber: Allah (swt) har lovet at bevare den:

”Sandelig, Vi har Selv åbenbaret formaningen, og Vi vil visselig Selv bevare den” (OQM. Al-Hijr 15: 9)

Dermed vil en løgn fra en løgner, en bestilt bagvaskelse, sammensværgelse eller manøvre, bedrageri eller manipulation, sammenstykkede intriger osv., aldrig kunne ramme Islam det mindste. Islam vil med Allahs billigelse vedblive med at belyse mørket. Dens fakkell vil aldrig slukke, eftersom Allah, den Alvide, den Alvidende meddelte os dette:

”De ønsker at udslukke Allahs lys med deres munde, men Allah vil fuldkomme Sit lys, selv hvis de vantro måtte afsky det”
(OQM. Al-Saff 61: 8)

Afslutning på dette kommuniké er to sætninger: **Det første:** Hizb ut-Tahrir udfordrer Roms pave i en doktrinær diskussion baseret på intellektet, og kun intellektet. Således at morgenen viser sig for enhver med synssans. Adresserne på mediekontorerne er offentlige og velkendte i de adskillige verdensdele, hvori partiet arbejder. Og det er op til paven selv at vælge tid og sted, som han ønsker:

”En aftale om et møde, som vi ikke skal bryde, hverken vi eller du, på et sted, der er lige” (OQM. Taha 20: 58)

Det andet: Vi vil ikke have en undskyldning fra Roms pave, idet han ikke ytrede sin udtalelse ved en utilsigtet fejl, eller ved en uovervejede uvidenhed. Han sagde det derimod bevidst og med overlæg, entydigt og ikke tvetydigt, og derfor er en undskyldning til ingen nytte.

Det er en forpligtelse, at det ikke tillades nogen, der krænker Islam, dens Bog (Qur'anen) og Sendebud, eller bagvasker *jihad*, Islams spydspids, at træde på Islams jord eller blive modtaget i muslimernes jord, indtil Islam får sin stat tilbage, **Khilafah Rashidah**-staten. Den ved hvordan den skal modtage Islams fjender, beskytte Islams jord og himmel, og hvordan den skal værne om dens oaser, og oprejse statusen for Islams *'aqida*, kultur og spydspids.

”Og Allah fører Sin befaling sejrrikt igennem, men de fleste mennesker ved det ikke” (OQM. Yusuf 12: 21)

24. Sha'ban 1427 e.H.
17.09.2006 e.Kr.